

3) Czy art. 21g ust. 2 akapit pierwszy ustawy 241/1990, w świetle jego wykładni dokonanej w orzecznictwie administracyjnym, w odniesieniu do obowiązku uzasadnienia aktu administracyjnego, o którym mowa w art. 3 tej ustawy i sycylijskiej ustawy regionalnej 10/1991, w związku z obowiązkiem uzasadnienia aktów organów publicznych wskazanym w art. 296 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jest zgodny z art. 1 ustawy 241/1999, który zobowiązuje organy administracji do stosowania zasad prawa Unii Europejskiej, a w konsekwencji czy dopuszczalne i zgodne z prawem jest interpretowanie i stosowanie możliwości uzupełnienia przez organy administracji uzasadnienia decyzji administracyjnej w toku postępowania sądowego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 29 czerwca 2012 r. — J. Sebastian Guevara Kamm przeciwko TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A.

(Sprawa C-316/12)

(2012/C 295/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J. Sebastian Guevara Kamm

Strona pozwana: TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 lit. j) rozporządzenia nr 261/2004⁽¹⁾, mając na uwadze wymienione tam wyrażenie „racjonalnie uzasadniona”, należy interpretować w ten sposób, że „racjonalnie uzasadnione” mogą być tylko przyczyny związane z osobą pasażera, które stwarzają zagrożenie dla ruchu lotniczego lub bezpieczeństwa innych pasażerów lub naruszają inne, publiczne lub prywatne interesy, czy też „racjonalnie uzasadnione” mogą być również inne przyczyny niezwiązane z osobą pasażera, jak przykładowo w szczególności przypadki siły wyższej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 5 lipca 2012 r. — E.On Energy Trading SE przeciwko Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

(Sprawa C-323/12)

(2012/C 295/31)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: E.On Energy Trading SE

Strona pozwana: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podatnik, który ma siedzibę główną w państwie członkowskim Unii Europejskiej innym niż Rumunia i który ustanowił do celów VAT przedstawiciela podatkowego w Rumunii na podstawie przepisów prawa krajowego obowiązującego przed przystąpieniem Rumunii do Unii Europejskiej, może być uznawany za „podatnika niemającego siedziby na terytorium danego kraju” w rozumieniu art. 1 ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju? ⁽¹⁾
- 2) Czy przesłanka, że osoba prawna nie jest zarejestrowana do celów VAT, przewidziana w art. 147 ust. 1 lit. a) ustawy nr 571/2003 o cod fiscal, która transponuje przepisy dyrektywy, stanowi dodatkową przesłankę w stosunku do przesłanek uregulowanych wprost w art. 3 i 4 [ósmej dyrektywy] oraz czy, w przypadku odpowiedzi twierdzącej, taka przesłanka jest dopuszczalna w świetle art. 6 dyrektywy?
- 3) Czy przepisy art. 3 i 4 [ósmej dyrektywy] mogą mieć bezpośrednią skuteczność, to znaczy czy spełnienie przesłanek uregulowanych wprost w tych przepisach przyznaje osobie prawnej, która nie ma siedziby na terytorium Rumunii w rozumieniu art. 1, prawo do zwrotu VAT, niezależnie od formy przetransponowania tych przepisów do prawa krajowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 331, s. 11.